

**„Men när han var i Betania, i Simon den spetälskes hus,
och där låg till bords, kom en kvinna som hade med sig en
alabasterflaska med smörjelse av dyrbar äkta nardus ...“**

*Herrens, Jesu Kristi, nåd och Guds kärlek och den helige Andes delaktighet vare med eder
alla. Amen.*

I.

Därmed hade de sannerligen inte räknat: att denna kvinna synes. Männen och Jesus hade sittande eller liggande myst i Simons hus. Kanske samtalade de rådande om de senaste dagars händelserna, om intåget i Jerusalem. Kanske berättade de för varandra om hoppet om förändring i samhället och om Gud som älskar människorna och därför närmar sig dom hur en far. *Varje* människa. Antagligen kände de redan på dom att det skulle bli farligt för Jesus om han vidare går för långt med hans ord och handlingar. Sådär sitter de tillsammans. Sedan sker något ingen av dem hade räknat med: denna kvinna synes. Plötsligt synes hon i huset. Ingen vet vart hon kommer ifrån och hur hon hade kommit in hit. En kvinna i en samvaro av män - nästan omöjligt vid den dåvarande tiden.

Hon vänder sig mot Jesus utan att säga ett ord. Sedan tar hon ett litet kärl som troligtvis tillverkades av alabaster och fylld med nardusolja.

Nardusört är en medicinalväxt från Himalaya som redan under antiken blev fört ut till Medelhavsområdet. Växten användes främst för att framställa oljor och salvor.

Kvinnan bryter kärlet och gjuter den dyrbara smörjelseoljan av nardus över Jesus. Hon säger ingenting. Jesus också tiger. Medan smörjelsen säger han inte ett ord. Därmed är kvinnans aktivitet avslutad.

Ja, ingen hade räknat med det. Även om lärjungarna skulle vara beredda på att upplever sådant med Jesus. Gång på gång gör han saker som människorna inte räknade med. Exempelvis sitter han vid bordet ihop med en spetälske, Simon från Betania. Det är sannolikt att de flesta skulle undvika Simon. Vid andra tillfällen var han tillsammans med en tulltjänsteman. Jesus gick in till honom som hatades av alla andra invånare. Han pratar med prostituerade och även med människor med en annan tro. Ej beräkningsbar, denna Jesus; och kanske misstror och hatar världens makthavar honom därför. Ty vem vet vart ska ett sådant oberäkneligt beteende ska föra? Varthän leder denna väg om religiösa, politiska och

sociala gränserna samt etikettreglerna tvärt inte längre räknas? Det äventyrar ju hela samhället!

II

Ju, så förhåller vi oss flitigt om något inte kan beräknas; det skrämmer oss; kanske vill vi hellre undanröja det än går i närkamp med det. Eller man försöker att göra det oberäkneliga beräkneligt. För att hanterat det.

Eftersom vi i Tyskland tog up många flyktingar år 2015, har en debatt om en så kallad maxgräns blossat upp: Hur många flyktingar kan vi maximalt ta up per år? Är det inte ett vidare försök att göra det oberäkneliga beräkneligt? Att klara av en gång för alla den oberäkneliga nöden som har tvingat människorna att fly från deras hemland? Som om rätten till asyl och nöden av en människa kunde uttryckas som en beräknelig måttenhet? Men det går inte. Åtminstone inte utan förlusten av mänskligheten. Det löser några fler problem om vi bemöter flyktingarnas nöd bara med rationella siffror. Denna kris är en kris av mänskligheten. Vi kan lösa den endast tillsammans som en gemenskap av Europa och till sist som ett världssamfund. Naturligtvis behöver vi regleringar, naturligtvis måste politiker också avväga belastningar, måste säkerställa lag och ordning. Men mänskligheten vi är kallat till undandrar sig den kvantitativa mätningen i slutändan. Människornas nöd blir en utmaning, en tagg i huden. Vi kan inte helt avskärma oss från denna nöd.

III.

Knappt har den förtjusande doften av nardusoljan fyllt luften med sina fretfulla friskhet, knappt är Jesus vännerna övertygade om att kvinnan förspillde den värdefulla substansen, lärjungarna talar hårda ord till henne: Hur kan man så slösaktigt använda en sådan dyr parfym. Männen skattar oljans värden att vara 300 dinarer (det motsvarar i stort sett årsinkomsten för en arbetare) – kunde man inte göra mycket gott för dessa pengar? Ja, vad kan man för runt 15.000 euro (140.000 kronor) allt göra som är nyttigt?

Lärjungarna glömmet det vad är och blir oberäkneligt: kärleken vilken Jesus skänker dom. Barmhärtigheten med vilken Gud möter människorna. Kvinnans hängivenhet som vill och kan inte beräknas. Vem ger, skänker gott om.

Men Kristus inte enbart ger *något*. Han är på sin väg att ge sig hän. Det var sannolik orsaken till att han var så mottaglig för den mycket personliga, kärleksfulla och slösande uppmärksamheten han röner genom kvinnan. En kärleksvärk fri från varje kostnadsnyttoanalys, fri från kalkylerad beräkning. Han inser att kvinnan har förstått smörjelsen och hur Gud handlar mot oss människor – spontant, genröst, utan att fråga hur mycket det kostar - såsom Kristus lever Guds barmhertigheten utan att fråga hur mycket det kostar. Och då

kostade det hans liv. Kvinnan gjuter en liten flaska med olja, såsom Gud skänker oss det mest värdefulla: Jesus Kristus.

IV.

Därmed hade de inte räknat. Att denna kvinna synes. Men de hade också inte räknat med att denna smörjelse har en särskild betydelse. Denna smörjelse tolkar i förväg Kristus död på korset: Det som nu kommer ska undandra sig det berekneliga. Kristus korset och uppståndelsen kan inte beräknas i enlighet med denna världens skalorna.

De som har lärt dom att bara tänka i kategorier av makten, de som bedömer sina medmänniskor bara enligt deras effektivitet, de ska inte komma till rätta med Kristus självhängivelsen och ska inte förstå Gud som identifierar sig med en korsfästa man.

Kristus korset och uppståndelsen öppnar nya vägar för oss att förstå livet. De som tror på den uppståndne ställer det mänskliga livet över varje beräkneliga kalkyl och tilldelar livet en okränkbar, ej beräkningsbar värdighet. För varje människa, vid varje tid.

I Jesus Kristus upphöra beräkningen; och livet komma att vara ett helt annat! Gud räknar inte. Gud räknar inte av goda från dåliga gärningar, men Gud ser på personen; och älskar. Han ser på Er. Han ser på mig. Och älskar.

V.

I år celebrerar vi ett reformationsjubileum. Vi minns hur Martin Luther som nyligen hade insett Guds kärlek åt sig själv och sedan uttryckte den nytt och kraftfullt. "Hur får jag en nådig gud?" Det var en viktig fråga för honom. Nuförtiden har hans svar större betydelse än många tror: Jag är accepterat av Gud, inte genom egna meriter, utan för att Gud godtar mig. Jag måste inte alltid iscensätta mig, jag är accepterat och därför kan jag fritt utforma mitt liv. För mig själv - och ur ansvars känsla för andra människor.

500 år efter reformationen är detta budskap mycket aktuellt. I tider och i samhällen som beräknar allt efter nyttighet och vinst är vi i behov av hänvisningen till och förtrouendet för friheten att leva ett oberäkneligt liv. Under en period då de politiska styrelseformer övergår till ett tvång att göra "den största dealen" för det egna landet behöver vi en politisk kultur som inte reducerar allt till beräkningen av den egna fördelen, utan orienterar sig nytt efter värdighet, frihet och solidaritet.

Om vi förstod Europa endast med hensyn till ekonomiska nyttighet, då kommer det att gå av. Europa är mer, det är ett fredssamhälle och en värdegemenskap. *Det* måste vi fylla med liv. Jag er övertygad om att vi som kyrkor har därför en mycket viktig roll att spela i Europa. Som kyrkor går vi in för en budskap bortom maknadsföringen och beräkningen av hela livet.

VI.

Därmed hade de inte räknat. Med det uppträdande av denna kvinna. Med smörjelseoljan som gjutas. Men: Räknar vi med det? Har vi en känsla för den otroliga kärleken som Gud har skänkt oss? Som han brukar för vår smörjelse. Eller börjar vi också räkna igen?

Beroende på marknadssituationen uppgår den rena materialvärdet av människokroppen till cirka 10 euro (95 kronor). Däremot är Guds hängivenhet oberäkneligt värdefull.

Någonstans mittemellan lever vi. Vi räknar eftersom vi inte annars kunde orientera oss i den här världen; vi väger samman, vi avgör på grundval av tal samt av vinst och förlust. Men vi lever och känner även den andra sidan. Vi känner av kärlekens kraft som motsätter sig all beräkning. Det är detta som gör oss mänskliga. Medmänskliga och solidariska. Passionerade och entusiasmerande. Såsom Jesus levde.

Oljan göts över honom. Och därmed gjutas den också över oss. Som ett tecken på hans oändiga kärlek med vilken Gud betraktar oss och vårt liv. Jag skulle nästan vilja säga: Därmed kan vi räkna. Men så är det inte: Vi kan endast tro lidelsefullt på det. Såsom Kristus hade gjort det.

*Så skall Guds frid, som övergår allt förstånd,
bevara edra hjärtan och edra tankar, i Kristus Jesus.*

Amen.